

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

7. Cur mendax simul & fallax.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

VII. (k) Mercurius à parvo puero mentiri consuevit & furari: scilicet qualis parens, talis filius. Ut numerus iniri stultorum non potest, sic mentientium. In hac schola, Alphabetarii, & qui cubito tergunt nasum, robustissimis valent mendaciis. Talis fuit puer ille, *Aper* nomine, de quo Bauhusius lib. 3.

Unguibus à teneris, primaque à veste genarum

Mentiri didicit Cretibus ortus Aper:

Succevere doli barba crescente: bisulca

Quæ fuerat puero, lingua trifulca viro est.

Notus est apologus de puero furunculo (nam à mendaciis proximus ad furta transitus, doctor in utrisque est Mercurius) qui cum plura in diem, ac majora crescentibus annis, matre probante, furaretur; proximus patibulo, simulato cum matre colloquio, auriculam ei mordicus abscidit. Accusatus non furti modo, sed etiam impietatis in parentem, respondit, se ultionem repetiisse de perditionis suæ autore. Si enim castigasset me, inquit, mater, cum ei librum detuli, clam discipulo sublatum, nunquam futurum fuisset, ut tam infamis mortis damnarer. Sic è funiculis torquentur funes, quibus denique implicatur & frangitur gula.

VIII. (l) Meliora doceat juventutem Mercurius biceps, aut etiam triceps; cujus statua duplici, aut triplici capite prædita, olim in bivis ac trivis collocabatur, ad indicanda viarum discrimina. Statuis hæc solebant viatores lapides accumulare, Deum hoc modo remuneraturi, ut lapidum aggestorum acervo fieret ejus effigies & cultus prætereuntibus notior ac religiosior. Meminit hujus moris Salomon Prov. 26. *Sicut qui lapidem mittit in acervum Mercurii: ita qui tribuit insipienti honorem.* Ethicè monemur, ea tantum sequenda esse, ad quæ Deus & natura nos reddit idoneos; cum summæ fatuitatis & dementia sit, aliquid invitâ, quod aiunt, Minervâ suscipere & prosequi. *Neque enim è quovis ligno fit Mercurius.* Et quia mentis humanæ tanta est cæcitas, ut quâ viâ sit eundum, planè ignoret, recurrendum est ad eum animo supplice & demisso, qui est, *Via, Veritas, Vita.* Certè Socrates apud Platonem asseverat, eâ solùm esse pergendum viâ, quâ Deus ducit. Hinc adagium: *Mercuriò dextrò*, id est, propitio & favente aliquid aggredi. Extat de hoc acervo Mercurii elegans epigramma apud Alciatum, hoc lemmate: *Quà dii vocant: eundum.*

In

(k) Qui mendax, & furax est. (l) Eundum, quâ Deus vocat.